

I mellemtiden har sagen fået yderligere aktualitet på grund af Det Økonomiske Råds påpeging af, at konkurrencen er for svag i Danmark, og at et af resultaterne heraf er en dårligere beskæftigelse. Finansministeriet er senere kommet til samme resultat som Det Økonomiske Råd, endda med større tal for beskæftigelsesvirkningen.

Det er derfor yderst bekymrende, hvis ministeren af den ene eller anden grund ikke er i stand til at handle. Spørgeren håber derfor, at ministeren vil kunne svare, at et lovforslag byggede på de samme principper som i flertallet af EU-landene snarest vil blive fremsat.

Svar (17/1 96)

Erhvervsministeren (Mimi Jakobsen):
Konkurrencelovsudvalget har afsluttet sit arbejde med udgivelsen af betænkning nr. 1297. Et stort flertal i udvalget var enige om, at en tilpasning til EU-reglerne skulle ske under skyldig hensyntagen til den danske erhvervsstruktur med mange små og mellemstore virksomheder. Det har samtidig været et mål, at disse virksomheder ikke pålægges unødvendige administrative byrder.

Jeg vil i forbindelse med begrundelsen for spørgsmålet gerne understrege, at det er et helt grundlæggende element i udvalgets lovudkast, at bedømmelsen af konkurrencebegrænsninger – hvad enten de er omfattet af forbuds- eller kontrolprincippet – harmoniseres med praksis efter EF-konkurrencereglerne.

Som jeg nævnte under førstebehandlingen af L 74, forslag til ændring af konkurrenceloven, overvejer regeringen blandt andet på baggrund af høringssvarene over betænkningen, hvilke tiltag udvalgets betænkning skal give anledning til.

Jeg forventer, at regeringen snart vil afslutte sine overvejelser. Overvejelserne er imidlertid ikke så fremskredne, at forslaget vil kunne fremsættes i Folketinget inden den almindelige frist for forslags fremsættelse.

Spm. nr. S 972

Til justitsministeren (9/1 96) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Finder ministeren, at det er rimeligt, at en ægtefælle efter en skilsmisse kan idømmes at betale underholdsbidrag til den anden ægtefælle, når den modtagende ægtefælle selv har et job eller en uddannelse, som vedkommende kan forsørge sig ved, og agter ministeren at foreslå ændringer af loven?«

Begrundelse

I en udsendelse i TV-Syd den 4. januar 1996 blev det forklaret, at en mand betalte underholdsbidrag til sin hustru, selv om han overtog forsørgerpligten for parrets to børn, og at hustruen i øvrigt havde én uddannelse, som hun kunne bruge i en jobsøgning, men valgte at gå i gang med en ny uddannelse.

I et andet eksempel blev det forklaret, at en ægtemand skulle betale underholdsbidrag til hustruen, selv om denne selv havde arbejde.

Svar (19/1 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Ifølge ægteskabslovens § 49 skal der i forbindelse med separation og skilsmisse træffes bestemmelse om, hvorvidt der skal påhvile en ægtefælle pligt til at yde bidrag til den anden ægtefælles underhold.

Indgår parterne ikke selv aftale herom, afgør retten efter ægteskabslovens § 50, stk. 1, spørgsmålet om bidragspligt, mens spørgsmålet om bidragets størrelse afgøres af statsamtet.

Rettens afgørelse om bidragspligt skal efter ægteskabslovens § 50, stk. 2, træffes under hensyn til, i hvilket omfang den, der ønsker bidrag, selv kan skaffe sig et efter sine livsvilkår tilstrækkeligt underhold, og hvorvidt den anden part efter sine økonomiske forhold og de øvrige omstændigheder formår at udrede bidrag. Endvidere tages der hensyn til ægteskabets varighed. Der kan tillige tages hensyn til, om den, der ønsker bidrag, har behov for støtte til uddannelse eller lignende. Rettens afgørelse beror således på en konkret vurdering af omstændighederne i hver enkelt sag.

Det kan i øvrigt oplyses, at statsamternes afgørelse om udmåling af bidragets størrelse